

Wyrok
Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z dnia 12 października 2005 r.
II AKa 152/05

Teza

Istota niniejszej sprawy i jej trudność polega na tym, że Sąd musiał dokonać oceny fragmentu życia człowieka, w którym dokonał on czynów szlachetnych i patriotycznych w Kampanii Wrześniowej oraz zupełnie odmiennych w czasie służby niemieckiej na Białorusi w latach 1941-1943. Za pierwsze z nich został odznaczony Krzyżem Virtuti Militari V Klasy. Za drugie został osądzony przez Trybunał Wojenny Białoruskiego Okręgu Wojskowego - za zbrodniczą działalność w latach 1941-1943.

Przyjmując trafność ustaleń Sądu I instancji co do wiarygodności wyroku skazującego (z czerwca 1956 r.) należało przyjąć, że wnioskodawca był czynnym uczestnikiem tworzenia getta żydowskiego na Białorusi, następnie pacyfikował tę ludność i osobiście zastrzelił dwóch Żydów. Wyrok ten obejmuje także ustalenie, że po wybuchu wojny niemiecko- radzieckiej jako członek podziemnej organizacji (Armii Krajowej) przedostał się do obwodu grodzieńskiego na Białorusi, celem prowadzenia działalności organizacyjnej. Po okresie służby w policji niemieckiej, w maju 1943 r. ponownie wstąpił do zbrojnego oddziału Armii Krajowej.

Skazanie zatem obejmuje całokształt działalności wnioskodawcy w latach wojny i nie ma znaczenia, jaka część dotyczy zbrodni ludobójstwa, a jaka działalności, którą należałoby uznać za niepodległościową. Istotne jest skazanie za ludobójstwo, za zbrodnie na eksterminowanej ludności niemieckiej.

To ustalenie pozwala na przyjęcie, że niezależnie od wszelkich zasług wnioskodawcy, o których wiemy, wystąpiła okoliczność, która nakazuje uwzględnić normy art. 1 ust. 3 w zw. z art. 8 ust. 2a „ustawy lutowej”.